

A ...i Ítéltábla dr.Vajda Attila ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Karsay Zsófia ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., dr.Arató-Horváth Adrienn ügyvéd által képviselt V.r. alperesek ellen élettársi vagyonszétválás megosztása iránt a ...i Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2016.évi február hó 15.napján P.20.345/2015/37.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 38.sorszám alatt benyújtott fellebbezés, valamint az I.r. alperes részéről Pf.3.sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes tulajdoni hányadát a **Település 1**hrsz. alatt nyilvántartott, **Település 1**...szám alatti lakóház, udvar megjelölésű ingatlanban 13/100 részre,

a **Település 1** ...hrsz. alatt nyilvántartottszám alatti üzlet megjelölésű ingatlanban 30/100 részre,

a **Település 1**hrsz. alatt nyilvántartott....szám alatti vendéglő és udvar megjelölésű ingatlanban 30 /100 részre felemeli.

A felperes és az I.r. alperes között létrejött közös tulajdont akként szünteti meg, hogy a **Település 1** ...hrsz. alatti ingatlanban a felperes 13/100, a **Település 1**... hrsz. alatti ingatlanban 30/100, míg a **Település 1**....hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanban 30/100 részben fennálló felperesi tulajdoni hányadokat az I.r. alperes tulajdonába adja.

A II-III. és V.r. alpereseket ennek tűrésére kötelezi.

Az I.r. alperes által a felperesnek 60 napon belül fizetendő megváltási ár összegét 8.763.200 (nyolcmillió-hétszázhatvanháromezer-kettőszáz) forintba felemeli.

Az élettársi ingó vagyon köréből mellőzi a tekéző árukészletének (612.000 /hatszáztizenkettőezer/ forintnak) az elszámolását.

Az I.r. alperes által a felperesnek 30 napon belül fizetendő használati díj összegét 2.700.000 (kettőmillió-hétszázezer) forintba felemeli az elsőfokú ítéletben írt késedelmi kamatok érintetlenül hagyása mellett.

2016.szeptember 15.napjától - a megváltási ár kifizetéséig - köteles az I.r. alperes a felperesnek minden hónap 15.napjáig megfizetni havi 37.500 (harminchétezer-ötszáz) forint használati díjat.

Az ítéltábla a fentieket meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I.r. alperesnek 400.000 (négy százezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az illetékes adóhatóság felhívásában írt időben és módon megfizetni az államnak 1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket, míg az I.r. alperes ugyanilyen módon 920.940 (kilencszázhuszezer-kilencszáznegyven) forint fellebbezési és csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság az újabb eljárásban meghozott fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a felperes a **Település 1**hrsz-ú ingatlanban 11/100, a **Település 1**hrsz-ú és a **Település 1**hrsz-ú ingatlanban 25/100-25/100 részben tulajdonjogot szerzett.

A felperes és az I.r. alperes között létrejött közös tulajdont megszüntette akként, hogy a **Település 1**hrsz-ú ingatlanban a felperes 11/100, míg a **Település 1**hrsz-ú éshrsz-ú ingatlanban meglévő 25/100-25/100 tulajdoni hányadát az I.r. alperes tulajdonába adta. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 60 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.616.000 forint megváltási árat.

Az élettársi közös ingóvagyonot megosztotta akként, hogy a felperes tulajdonába adta a birtokában lévő vagyontárgyakat: tekéző árukészletét (612.000 forint) az "A". Kft. értékét (500.000 forint) és a közös pénzből 122.000 forintot, míg a további közös vagyoni ingót az azokat birtokló I.r. alperes tulajdonába adta.

Kötelezte az I.r. alperest, hogy használati díj címén 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.437.500 forintot és ezen összeg után 2013.június 1.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, míg 2016.február 15.napjától - a megváltási ár kiegyenlítéséig - fizessen meg a felperesnek havi 37.500 forint használati díjat.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet jogerőre emelkedése után megkereste az illetékes **Település 2i** Járási Hivatal Földhivatalát, hogy mindhárom ingatlan vonatkozásában a ... Bíróság P.20.095/2011/2.sorszámú végzésével elrendelt perfeljegyzést törölje.

Kötelezte a felperest, hogy az adóhatóság felhívásában írt időben és módon fizessen meg az államnak 994.400 forintot, míg az I.r. alperes ugyanilyen módon 418.400 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Kötelezte az I.r. alperest, hogy a ...i Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására fizessen meg az államnak 185.180 forint állam által előlegezett szakértői díjat, míg a fennmaradó ugyanilyen összegű szakértői díjat az állam viseli.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 399.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy ezt meghaladóan a felperes és az I.r. alperes a költségeiket maguk viselik.

Ítéletének tényállása szerint a felperes és az I.r. alperes házastársak voltak, de házasságukat a ...i Városi Bíróság felbontotta. A peres felek többek között bírói egyezséget kötöttek a házasságukból született két kiskorú gyermek elhelyezése, tartása és a **Település 1**, ...szám alatti ingatlan használata vonatkozásában. Az ítélet szerint az életközösség 1998.májusában szakadt meg.

Röviddel a házasság felbontása után a felperes és az I.r. alperes kibékültek és együtt éltek, amely együttélésükből 2006.május 6.napján L utónevű gyermekük született.

Az együttélés alatt az I.r. alperes házassága előtti különvagyont képező **Település 1** ...szám alatti családi házon - amelyen a II-III.r. alperesnek haszonélvezeti joga van - különböző beruházásokat eszközöltek. Az együttélés alatt megvásárolták azt a saroktelket **Település 1**ben, amelyen az élelmiszerbolt és a vendéglő felépült. A vendéglőt 2010-ben L pályázaton nyert pénzből bővítették.

Az I.r. alperes, mint egyéni vállalkozó működtette a boltot és a vendéglőt, továbbá bérelte a **Település 2**, ...szám alatti tekézőt.

Az együttélés alatt került megalapításra az "A". Kft., amely a **település 2** i tekéző bérletét 2010.november 10-től átvette. A kft. egyszemélyes alapítója és ügyvezetője a felperes volt. A kft. felszámolás alá került, majd 2015.május 4-én a cégbíróság a cégnyilvántartásból törölte.

A felperes 2008.óta állt munkaviszonyban az I.r. alperes egyéni vállalkozásában 2010 őszéig, azóta munkaviszonya nincs.

A felperes és az I.r. alperes élettársi életközössége véglegesen 2010.szeptember 12-én megszakadt, ekkor a felperes a közös lakásból elköltözött.

A felperesnek 2010.szeptemberétől 2013.márciusáig terjedő időszakban mindösszesen 1.394.000 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak ítélte.

Álláspontja szerint nem volt vitás, hogy a felperes ész az I.r. alperes 1998.nyaratól 2010.szeptember 12.napjáig érzelmi, gazdasági közösségben élt együtt. A Ptk.578/G.§. /1/ bekezdése értelmében vizsgálta az együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányát.

A rendelkezésre álló eljárási adatok alapján megállapította, hogy a felperes és az I.r. alperes jövedelme lényegesen magasabb volt a kimutatott jövedelmüknél, a vendéglő és a bolt mellett időszakosan egyéb vendéglátó egységeket is béreltek, ezekből jelentős bevételre tettek szert.

A felperes hozzájárulása körében értékelte, hogy a vendéglátásban mindennaposan, közös építkezésben, annak szervezésében szükség szerint részt vett, a boltban alkalmasszerűen segített. Ő nyitotta a boltot, az alkalmazott megérkezése után ment át a vendéglőbe. Szervezte a rendezvényeket, foglalkozott a vendégekkel, a bálkon részt vett a jegyszedésben, a rendfenntartásban.

Az I.r. alperes hozzájárulása körében figyelembe vette, hogy a gyermekeket ő látta el, és vitte iskolába, minden reggel a boltban kezdett. A bolt és a vendéglő tekintetében is intézte az árubeszerzést, könyvelést, minden adminisztrációt, és háttér munkát, tartotta a kapcsolatot a működéshez szükséges cégekkel, délután visszament a záráshoz. A vendéglőbe esténként - szükség szerint - ment el, hogy a bevételt elhozza. Ő vezette a háztartást, nevelte a közös gyermekeket. Az I.r. alperes kiemelkedő munkabírása lényeges tényező volt az élettársi vagyon gyarapodásában. A boltban és a vendéglőben is alkalmazottai dolgoztak, ugyanakkor szükség volt az élettársak közreműködésére is.

A fentieket mérlegelve a felperes hozzájárulási arányát 25 %-ban, míg az I.r. alperesét 75 %-ban határozta meg.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. alperes mint egyéni vállalkozó magánvagyonra és a vállalkozási vagyona nem különülhet el, így a vállalkozói vagyona is kiterjed a közös szerzés véelme. Ezért az egyéni vállalkozás vagyontárgyait ugyanúgy be kell állítani a vagyonmérlegbe, mint az élettársak egyéb ingó és ingatlan vagyonát.

I. Ingatlanok

I/1. Település 1, ...(....hrsz.) családi házban történ beruházások

Az I.r. alperes különvagyonát képező és a II-III.r. alperesek haszonélvezetével terhelt ingatlanban 2002 évben belső átalakítás és nyílászáró csere történt, 2005-ben 40 m² alapterületű lakrészt hozzáépítettek, 2007-ben pedig raktár, kerítés és kapu készült. A 97.sorszámú igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvéleményt elfogadta és ez alapján megállapította, hogy a beruházások előtt az ingatlan értéke 6.655.000 forint volt, a beruházásoké 5.126.000 forint.

A 2005.évi érték így mindösszesen 11.781.000 forint. A beruházás a teljes érték 44/100 része (5.126.000/11.781.000 forint). Ebből a felperes hozzájárulása 25 %, így a tulajdoni hányad **11/100** rész.

Az ingatlan jelenlegi összforgalmi értéke 9.070.000 forint, a haszonélvezet 1.814.000 forint értékcsökkentő hatású. Így a tiszta érték 7.256.000 forint.

Két kiskorú gyermek bentlakásával kapcsolatos értékcsökkenést összesen 10 %-ban, azaz **907.000** forintban állapította meg.

Így a felperes 11/100 tulajdoni hányadának értéke: **698.390** forint.

I/2. Település 1....szám alatti vendéglő és aszám alatti élelmiszerbolt

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a két felülepítmény alapja eredetileg egy több helyrajzi szám alatt nyilvántartott saroktelek volt, amelyet 2003. évben 1.100.000 forint vételáron az I.r. alperes nevére vásároltak meg a peres felek.

A/ Élelmiszerbolt (Település 1hrsz.)

A 2003.évben elbontott romos épület helyére 2004.novemberében készült el az élelmiszerbolt, amelyhez egy 25 m²-es könnyűszerkezetes raktár is tartozik.

Az új eljárásban készült **F T** által készített 13.sorszámú igazságügyi ingatlanforgalmi szakvélemény alapján az ingatlan értékét 6.830.000 forintban fogadta el, ezt a peres felek sem vitatták.

Így a felperesnek a 25/100 tulajdoni hányada alapján **1.707.000** forint jár.

B/ ... vendéglő (Település 1...hrsz.)

A bolttal közös saroktelek ... utcára néző részére 2006.tavaszaán kezdődött a vendéglő építése, 2006.december 16-án nyitottak.

Az építkezéshez a **R** Takarékszövetkezettől 2006.július 5-én 15.000.000 forint hitelt vett fel az l.r. alperes, amelyet az életközösség megszakadása után egyedül törlesztett.

A felperes álláspontja szerint a beruházás további finanszírozása közös vagyomból történt, míg az l.r. alperes nyilatkozata értelmében a **M V A** tól 5.650.000 forint kölcsönt vett fel.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a **M V A** javára a **Település 1...hrsz-ú** ingatlanra 2010. évben lett bejegyezve 4.800.000 forint jelzálog a kölcsön biztosítására. Ezen összeget tehát a 2006.évi beruházásra nem használhatták fel.

A felek a vendéglőt 2010.évben bővítették, ennek bekerülési költsége 18.000.000 forint volt. A beruházás fedezete - a közös vagynon felül - a **M V A** 4.800.000 forintos kölcsöne és az l.r. alperes által felvett 600.000 forint családi kölcsön volt.

2009.évben az l.r. alperes **L** pályázatot nyújtott be a vendéglő bővítésére, amelynek keretében a **M V H** 2010.október 28.napján kelt határozatában 11.115.257 forint támogatási összeget állapított meg. Ennek kifizetésére azonban 2011 és 2012 évben több részletben került sor.

A beruházás a vendéglő nyitáskor nem volt teljesen kész, 2010.szeptemberében a peres felek egyező előadása szerint a készültségi fok 75 % volt.

Az elsőfokú bíróság elfogadta az l.r. alperes azon előadását, hogy a beruházási költségekhez a szüleitől 3.000.000 forintot, míg nagybátyjától **J F** től további 3.000.000 forint kölcsönt kapott, amely a vendéglő átalakítására került felhasználásra. Így ez az összeg közös adósságnak tekintendő. A kölcsönt - 800.000 forint kivételével - az l.r. alperes fizette vissza az életközösség megszakadása után. A fennmaradó 800.000 forint is őt terheli.

Az építkezéshez a **M V A** tól felvett hitelt az l.r. alperes 2010.szeptembere óta egyedül fizette.

A vendéglő jelenlegi összforgalmi értékét az új eljárásban **F T** 13.sorszámú nem vitatott szakvéleménye alapján 24.560.000 forintban állapította meg, a felperes 25/100 tulajdonjoga alapján **6.140.000** forint jár.

II. Ingóságok

Az elsőfokú bíróság a II/5.pontban a bolt, vendéglő és a tekéző árukészletének értékét az új eljárásban beszerzett igazságügyi könyvszakértői szakvélemény alapján határozta meg. Így az 5/c tételszám alatt feltüntetett tekéző árukészletét 612.000 forintra tette. E vonatkozásban megállapította, hogy a tekézőt az l.r. alperes alkalmazottjaként üzemeltető

felperes a meglévő készlet felhasználását igazolni nem tudta. Amikor az I.r. alperes 2010.október 15-én az I.r. alperestől a tekézőt átvette ez az árukészlet már nem volt meg.

A vagyonmérleg 11 tételszám alatt feltüntetett L pályázatból a beruházások teljes befejezése után 2011 és 2012 évben az I.r. alperesnek összesen 11.115.257 forint került átutalásra. Az elsőfokú bíróság ezt az összeget az I.r. alperes különvagyonának tekintette, így azt közös vagyonként nem számolta el.

Álláspontja szerint a vendéglő bővítéséhez ezen összeg nem lett felhasználva. A pályázat elkészítésében kizárólag az I.r. alperes vett részt, a befolyó összeg a vállalkozás olyan haszna, amely az életközösség megszakadásakor nem állt rendelkezésre.

A közös ingók összértékét **16.953.112** forintban határozta meg.

III. Egyéb igények

A felperesnek a bolt és a vendéglő után járó használati díj összegét F T igazságügyi ingatlanforgalmi szakvéleménye alapján a boltra havi 25.000 forint, a vendéglőre havi 125.000 forint összegben reálisnak ítélte. Így ítélethozatalig terjedő időszakra - 2010.december 15-től 2016.február 15-ig - a felperest a 25 %-os hozzájárulása alapján **2.437.500** forint illeti meg.

A **település 2** i tekéző - az I.r. alperes által előterjesztett beszámítási igény elszámolásával nem látott jogi lehetőséget, mert ezen igények egy része a kft. elleni felszámolási eljárásban, illetve a munkaügyi bíróság előtt érvényesíthető.

4./ Az I.r. alperes által az életközösség megszakadása után a közös vagyont terhelő kötelezettségekre fizetett összegek

a./ P életbiztosítás	376.128 ft
b./ M V A	+ 5.133.201 ft
c./ R Takarékszövetkezet	+ 2.649.200 ft
d./ közös adósság	+ 6.000.000 ft
összesen	14.158.529 ft

A felperes fizetési kötelezettsége (25 %) **3.540.000 ft.**

IV.özös tulajdon megszüntetése

1./ ... úti családi ház

Ezen ingatlanból a felperest a 11/100 tulajdoni hányada alapján megilleti **698.390** forint.

2./ Bolt

Az ingatlanból a felperest a 25/100 tulajdoni hányada alapján **1.707.000** forint illeti.

3./ Vendéglő

A felperest a 25/100 tulajdoni hányada alapján **6.140.000** forint illeti.

Így a felperesnek az ingatlanokból járó megváltási ár összege **8.546.000** forint.

V. **Elszámolás**

Az elsőfokú bíróság az élettársi közös vagyoni ingóságok összértékét **16.953.112** forintban határozta meg. Ennek 25 %-a kerekítve **4.238.000** forint.

A felperes tulajdonába adta a birtokában lévő 1.234.000 forint ingóságot, így az ingóvagyonból **3.004.000** forint illeti meg a felperest.

A felperes az ingatlanokból (8546.000 ft) és az ingókból (3.004.000 ft) összesen **11.550.000** forint illeti meg. Ezen összegből levonásba helyezte a közös vagyont terhelő adósságok 25 %-át 3.540.000 forintot és elmaradt gyermektartásdíj címén 1.394.000 forintot, mindösszesen **4.934.000** forintot.

Így az I.r.alperes **6.616.000** forint megfizetésére kötelezte élettársi közös ingó- és ingatlan vagyon elszámolása fejében.

Ezen túlmenően az I.r. alperes köteles a felperes részére megfizetni 2010.szeptember 15-től az ítélethozatalig terjedő időre **2.437.500** forint használati díjat és ezen összegnek 2013.június 1.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 2016.február 15.napjától - a megváltási ár kiegyenlítéséig - havi 37.500 forint használati díjat.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést, míg az I.r. alperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélet tábla a teljes keresetének adjon helyt és az I.r. alperes viszontkeresetét utasítsa el. Egyben a szerzéshez való hozzájárulás arányát 50-50 %-ban határozza meg. Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú ítélet törvénysértő. A tényállást részben nem a valóságnak megfelelően állapította meg, és a megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le.

Szerzési és hozzájárulási arány:

Elsődlegesen vitatta a szerzéshez való hozzájárulás arányát.

Álláspontja szerint a közös életvitel és közös gazdálkodás során felmerülő feladatok és kötelezettségek elvégzésekor a közreműködésük egyenlő arányú volt, ennek arányában szereztek közös tulajdont.

Hangsúlyozta, hogy klasszikus családmódban éltek, közösen nevelték a gyermekeiket. A közös háztartás és a közös vállalkozásokkal járó feladatok elvégzése töltötte ki teljes idejüket. Ugyanakkor egyikük sem végzett többletmunkát a másikhoz képest.

Kiemelten hivatkozott arra, nincs a perben rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésének olyan módja, amely megalapozhatná az elsőfokú bíróság által megállapított szerzési arányt. Hangsúlyozta a törvényszék sem jelölte meg, hogy konkrétan melyek voltak azok a bizonyítékok, amelyek ezt a megállapítását megalapozzák.

6.000.000 forint családi kölcsön:

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul fogadta el az I.r. alperes által felvett 6.000.000 forint családi kölcsönt (ítélet indokolása 14. oldal 4. pont).

Az I.r. alperes nem bizonyította, hogy a kölcsön valóban felvételre került, a kölcsön felvételéről ő tudott volna és azokhoz hozzájárult volna. Az sem állapítható meg, hogy konkrétan mire került a kölcsön felhasználásra.

Hivatkozott arra is, hogy a kölcsönszerződéseket a felperes csak a 2013. június 24. napján csatolta a peres iratokhoz és egyik szerződésen sem szerepel az ő aláírása. Mindkét kölcsönt kizárólag az I.r. alperes részére adták. A szerződéseken alapuló pénzmozgás nem került objektíven igazolásra. Nincs teljes bizonyító erejű magánokirat sem. Megítélése szerint K K és K T az I.r. alperes közeli hozzátartozói, tőlük elfogulatlan tanúvallomás nem várható.

Álláspontja szerint külön kötelezettségvállalás hiányában nem tartozik helytállni a másik élettárs által kötött kölcsönszerződésekből eredő kötelezettségekért.

Tekéző árukészlete:

Nem értett egyet a tekéző árukészletének összegszerűségével és vitatta az elszámolhatóság tényét is.

Megítélése szerint a tekéző árukészletét maximum 497.662 forintban lehetett volna elszámolni.

E körben hangsúlyozta, hogy 2008-tól 2010. szeptember 12. napjáig egyszerű munkavállalóként dolgozott. Az életközösségük megszakadása után már nem voltak élettársak, közöttük csak munkáltatói - munkavállalói kapcsolat állt fenn. Így a tekéző árukészletének elszámolása nem jelen perre, hanem a munkaügyi perre tartozik.

L pályázat:

Vitatta az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a L pályázatban nyert 11.115.257 forint - amely a közösen épített, közösen üzemeltetett, közösen bővített vendéglőre vonatkozott - az I.r. alperes különvagyona lenne.

Azt elismerte, hogy a konkrét kifizetésre az életközösség megszakadása után került sor, ez azonban nem teszi a pénzösszeget az alperes különvagyonává. Az elbírálás és a fizetés alapját képező építkezés élettársi vagyonszövetségük fennállása alatt, közös szervezésben történt. Így a pénzkövetelés az életközösség megszakadásakor - 2010. szeptember 12. napján - fennállt, ezért közös vagyoni követelésként kell elszámolni.

Az 5.133.201 forint és a 2.649.200 forint kérdése:

Vitatta az életközösség megszakadása után a **M V A** részére fizetett 5.133.201 forint, az **R** Takarékszövetkezet részére fizetett 2.649.200 forint elszámolására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

A törvényszék ítéletének 14. oldal 4. pontjában megalapozatlanul állapította meg, hogy az élettársi életközösség megszakadása után az I.r. alperes által az alapítványnak, illetve az **R** Takarékszövetkezet részére fizetett fenti összegeket a részére járó követelésből le kell számítani.

Az élettársi kapcsolat megszűnése után felmerülő I.r. alperest mint vállalkozót terhelő költségeket és kiadásokat az ő terhére nem lehet elszámolni. A vállalkozást 2010. szeptember 12. napját követően az alperes egyedül üzemeltette, annak minden előnye, haszna az ő terhére esik.

Hangsúlyozta, hogy az élettársi kapcsolatból eredő vagyonközösség szabályozása nem esik teljesen egybe a házassági vagyonközösség szabályaival. Külön kötelezettséget nem vállalt egyik tartozás vonatkozásában sem.

Hivatkozott arra is, hogy az I.r. alperesnek a közös vagyon megosztására vonatkozó viszontkeresete megalapozatlan, hiszen rossz anyagi helyzetére való hivatkozással költségmentességi kérelmet is előterjesztett. Ennek alapján megállapítható, hogy az I.r. alperes készpénzvagyonnal nem rendelkezik, tehát nem képes a megváltási árat megfizetni. A teljesítőképességét az I.r. alperes álláspontja szerint megfelelően, felhívás ellenére sem igazolta.

A fentiekre figyelemmel az lett volna célszerű, ha az elsőfokú bíróság megállapította volna mindhárom ingatlan tekintetében az 50-50 %-os tulajdoni hányadát és ezt bejegyeztette volna az ingatlan-nyilvántartásba.

Az I.r. alperes csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet akként történő megváltoztatását, hogy a **Település 1**, ... szám alatti ingatlanban a felperes 11/250 arányban, a **Település 1** hrsz. alatti és a hrsz. alatti ingatlanokban 1/10 - 1/10 arányban szerzett tulajdont.

Kérte a felperesnek jutó megváltási árat 1.030.000 forintra leszállítani. Mellőzni kérte a használati díj fizetésre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést is.

Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Fellebbezési ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részben az elsőfokú ítélet részbeni helybenhagyását kérte.

Szerzési arány:

Fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított 25 %-os szerzési arányt. Álláspontja szerint a kihallgatott **K K**, **K T**, **N L**, **P Z**, Pné **B H** tanúk vallomása alapján az állapítható meg, hogy a tanúk által részletezett felperesi tevékenységhez képest ő volt az, aki intézte az összes hivatalos ügyet: a könyvelést, az adminisztrációt, a háttérmunkát, az árubeszerzést, illetve tartotta a kapcsolatot a működéshez szükséges cégekkel. Mindezek olyan jelentős többletmunkák voltak napi szinten, így ehhez képest minimálisra tehető felperes közreműködése a vendéglőben, illetve a boltban.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a háztartásban végzett munkáját, hiszen a teljes háztartás reá hárult a gyermekneveléssel együtt.

Vitatta, hogy a felperes által előadottak szerint „un. klasszikus családmódban éltek”.

A fentieket értékelve az állapítható meg, hogy az összes feladat 90 %-át ő végezte, így a felperes közreműködési aránya 10 %.

I. Perbeli ingatlanok:

1./ Település 1, ...szám alatti ingatlan

Elfogadta, hogy az ingatlanban a közös beruházás 44/100 részarányt képez. Ennek 10 %-a illeti a felperest az ingatlanból, így a tulajdoni részaránya 11/250.

F T szakvéleménye szerint az ingatlan értéke: 9.070.000 forint. Ezt terheli a II-III.r. alperesek haszonélvezeti jogának szakértő által megállapított 1.814.000 forint összegű értékcsökkenése.

A kiskorú gyermekek lakottságára figyelemmel F T szakvéleménye alapján gyermekenként 10-10 %-ot kért figyelembe venni, ez összesen 1.814.000 forint. A fenti összegeket figyelembe véve a felperesnek a tulajdoni hányada alapján jár: **239.448** forint.

2./ Település 1,szám alatti ingatlan (üzlet)

A felperes tulajdoni hányada 1/10, ezt a forgalmi értékre vetítve a felperes jutója: **683.000** forint.

3./ Település 1, ...szám alatti ingatlan (vendéglő).

A vendéglő jelenlegi forgalmi értéke 24.560.000 forint. Ebből a felperes jutója: **2.456.000** forint.

Így a három ingatlanból a felperest összesen **3.378.000** forint illeti.

Ingóságok:

Az elsőfokú bíróság által megállapított összértéket **16.953.112** forintot elfogadta. Ezen összegből a felperest 10 %-os közreműködésére figyelemmel **1.695.311** forint illeti meg. A felperes természetben kapott **1.234.000** forintot, így ingóságokból jár neki **461.311** forint.

II. Terhek elszámolása:

1./ A közös adósságok körét az elsőfokú ítélet III/4.pontja helyesen rögzíti, az 14.158.529 forint. Ezen összeg 10-a, azaz **1.415.853** forint terheli a felperest.

2./ Elmaradt gyermektartásdíj igény **1.394.000** forint.

Az összes tartozás: **2.809.853** forint.

Így a felperesnek a három ingatlanból és az ingóságokból eredően **1.030.000** forint jár.

III. Használati díj iránti igény:

Vitatta az elsőfokú ítéletnek a használati díj megállapítására vonatkozó rendelkezését. Hangsúlyozta, ő nem akadályozta a felperest sem a vendéglő, sem a bolt használatában. A boltban és a vendéglőben valóban ő folytatta az életközösség megszakadása után is a vállalkozói tevékenységét, de a felperessel sem a boltban, sem a vendéglőben nem lehetett volna közös vállalkozói tevékenységet végezni. Ennek oka az, hogy a felperes nem volt egyéni vállalkozó, másrészt pedig a felperes vele szemben durva magatartást tanúsított.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes az ingatlanok tulajdonjogához kapcsolódó költségekhez nem járult hozzá, ezért méltánytalan, hogy neki még használati díjat is kell fizetnie.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes által vitatott 6.000.000 forint családi kölcsön körében hangsúlyozta, hogy a meghivatkozott tanúk vallomása és a becsatolt okirat igazolja a 6.000.000 forint kölcsön felvételét.

Előadta, hogy a 2011.április 4.napján kelt ellenkérelmében, illetve a 2012.január 20. napján előterjesztett beadványaiban szintén hivatkozott a 6.000.000 forint összegű családi kölcsönre, amelyet egyedül ő fizetett vissza.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen számolta el a közös vagyoni ingóságok körében a tekéző árukészletét. Az L pályázat által az életközösség megszakadása után folyósított összeg körében kiemelten hivatkozott arra, hogy a pályázat ügyeit teljes egészében ő intézte, és a pályázatíró **Sz K** minden kérdésben vele egyeztetett, ezt a tanúvallomása is igazolja.

Hangsúlyozta, hogy a pályázattal kötelezettségek is járnak. Az utolsó kifizetéstől számított 6 évig neki kell üzemeltetni a vendéglőt. Addig nem idegenítheti el és nem adhatja bérbe.

Így helyesen számolta el az elsőfokú bíróság a különvagyonaként az utólag folyósított pénzösszeget.

A **M V A** és az **R** Takarékszövetkezet felé az életközösség megszakadása után visszafizetett kölcsönöket a bolt és vendéglő felépítéséhez használták fel. Így a felperes köteles lett volna ezek törlesztéséhez hozzájárulni, ennek azonban nem tett eleget. Ezért a tulajdoni arányának megfelelően köteles az általa egyedül visszafizetett kölcsönt megfizetni.

A teljesítőképessége körében kiemelten hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság felhívására csatolta az **R** Takarékszövetkezet igazolását arról, hogy 15.000.000 forint erejéig teljesítőképes.

Ugyanakkor a megtartott fellebbezési tárgyaláson a Pf.10.sorszámú jegyzőkönyvhöz A/2 alatt csatolta az **R** Takarékszövetkezet **Település 1i** Kirendeltségének 2016.szeptember 27.napján kelt igazolását arról, amely szerint „I.rendű alperes neve, mint egyéni vállalkozó kérelme alapján az **R** Takarékszövetkezet részéről nyilatkozunk, hogy az ügyfél előminősítése megtörtént, és az előminősítés alapján 15.000.000 forint erejéig az ügyfél hitelképes. Az **R** Takarékszövetkezet nyilatkozata nem minősül hiteligérvénynek.”

A felperes fellebbezése és az I.r. alperes csatlakozó fellebbezése az alábbiak szerint kis részben alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az újabb eljárásban a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§ -ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetését és érdemi döntését az alábbiak szerint részben osztotta.

I. Szerzési arány

A felperes fellebbezésében támadta az elsőfokú bíróság által megállapított 25 %-os szerzési arányt és azt 50 %-ban kérte meghatározni. Kiemelte, hogy a törvényszék nem jelölte meg azokat a bizonyítékokat, konkrétumokat, amelyek döntését megalapozták.

Az ítéltábla részben alaposnak ítélte a felperes ezen fellebbezési érvelését.

Az ítélet 6. oldal első felében összefoglalva rögzíti, hogy a felperes a vendéglátásban minden nap, az építkezésen szükség szerint, a boltban alkalmoszerűen segített.

Az I.r. alperes a gyermekek ellátása mellett minden nap a boltban kezdett, árubeszerzés, könyvelés, adminisztráció, minden háttér munka a feladata volt. Kiemelkedő munkabírása volt az a tényező, hogy az élettársi vagyon gyarapodott.

Helyes az a felperesi érvelés, hogy a bizonyítékok mérlegelése e körben elmaradt, mivel az eljárási adatok rendelkezésre állnak, ezért azt az ítéltábla pótolja.

Az ítéltábla részletesen vizsgálta ennek érdekében a tanúk vallomását. **K É, Sz K, N SZ** érdektelen tanúk vallomása szerint az alperes intézte a pályáztatást, a beszerzéseket. „Ha gond volt a bolttal, mindig **Sz** hívott fel, ő járt az értekezletekre, árubemutatókra is.” vallotta **N SZ** az **F** vezetője (47.számú jegyzőkönyv 6. oldal). **H L** né a boltban korábban alkalmazott volt, tanúként előadta, hogy az alperes az árubeszerzést intézte, a felperes a vendéglőben bált szervezett, rendfenntartással foglalkozott, de elszámolni itt is az alperessel kellett. **P P** érdektelen tanú elmondta, hogy a vendéglőben a felperes akkor szolgált fel, amikor nem volt alkalmazott. **Sz CS** né érdektelen tanú szerint szintén az alperes intézte a beszerzést, de a felperes is segített a boltban az áru behordásában. A felperes a régi kisebb boltban 2 órát, a nagyobbban 5-6 órát dolgozott, kasszás is volt, ha kellett. A fizetést az alperes adta, de neki kellett felmondani is, ő vette át a bevételt.

Az 55.sorszámú jegyzőkönyv 12. oldalán **Cs J** érdektelen tanú elmondta „**Sz** inkább a boltban, **T** a vendéglőben dolgozott.” A tanú irányította őket a **L** Alapítványhoz és a pályázatot az alperes intézte.

Tanúk voltak a vendéglőben zenélő **P Z, F A** akik elmondták, hogy „**T** a jegyeket szedte, a **Sz** a pultban volt.” **T M** vallotta, a felperes a kocsmát, az alperes a boltot vitte. A tanú az építkezésen kőműves volt, és úgy nyilatkozott, hogy „ott mindent a **T** intézett”. **V A** szintén kőművesként dolgozott és ő tanúvallomása során előadta, mindketten kijártak az építkezésre, mindegyikükkel meg tudott beszélni mindent. Ugyanígy nyilatkozott **T A** kőműves is. **V P** fuvaros volt a telep építkezéseinél, aki elmondta, hogy a felperessel beszélt meg mindent. **K L** gépkocsivezető elmondta, hogy az építőanyag szállításokat a felperes rendelte meg, ugyanezt vallotta **T G** tanú is. Ugyanakkor **H I** érdektelen tanú szerint mindketten dolgoztak a boltban, kocsmában és az építési anyagok beszerzésében is.

Mindezen vallomásokat összevetve az ítéltábla megítélése szerint az állapítható meg, hogy az élettársi vagyongyarapodásának motorja, szellemi kiötlője, majd megvalósítója is az I.r. alperes volt. Az ő innovatív, beruházásokra, fejlesztésekre kész magatartása miatt vált lehetővé, hogy a felek egyáltalán vállalkozásba kezdtek, sőt azt jelentős mértékben gyarapították.

A felperes is részt vett ezekben a vállalkozásokban, de korántsem olyan teremtményen mint az I.r. alperes. Az I.r. alperes volt az is, akire a családi lét szervezésének a három gyermek nevelésének gondja hárult. Az kétségtelen, hogy értékelni kell a súlyos tanúvallomását abban, hogy a felperes mindkét vállalkozásban dolgozott, többnyire a vendéglőben tevékenykedett, sőt a bevételeket növelő módon bálákat, rendezvényeket szervezett. Emellett ki kell emelni az építkezések során kifejtett szervező magatartását is, amelyre bizonyítékok állnak rendelkezésre.

Mindezt összevetve az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy **30-70 %** a felek hozzájárulási aránya. Ezzel módosította az elsőfokú döntés idevágó számításait.

II. 6.000.000 forint családi kölcsön:

A felperes támadta a fenti kölcsön felvételét azzal, hogy azt terhére nem lehetett volna elszámolni, mivel nincs bizonyítva annak felvétele és visszafizetése. Élettársak voltak, nem házastársak, a becsatolt szerződéseket nem írta alá. A szerződéseket jóval a per megindítása után csatolta az alperes, a meghallgatott tanúk pedig elfogultak, mert hozzátartozók.

Az ítéltábla e körben osztotta az elsőfokú ítélet idevágó megállapításait, indokait és döntését.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapítható meg, hogy ez a beruházás előfinanszírozással készült és nincs olyan eljárási adat, ami azt igazolná, hogy ezen a szükséges összegen kívül a felek maguk rendelkeztek volna önerővel. A beruházás pedig nem vitásan közös vagyongarant lett, még ha ehhez mindketten eltérő arányban is járultak hozzá.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy az életközösség alatt felvett hitelből történt beruházás akkor is közös vagyongarant, ha a hitelt az életközösség megszűnése után csak az egyik fél fizeti vissza. Az egyedüli törlesztés pedig nem különvagyoni, hanem csak a másik féllel szembeni megtérítési igényt alapozza meg.

Nem vitásan a felperes ezeket a kölcsönszerződéseket adósként nem írta alá, azonban az ítéltábla megítélése szerint a felperes tudomással bírt arról, hogy az I.r. alperes által felvett hitelek az ingatlanoknál kerültek felhasználásra, hiszen a beruházásokban ő is részt vett az I.pontban részletezettek szerint. (ítélet indokolás 13. oldal) Ugyanakkor ezen ingatlanokban ő is tulajdoni hányadot szerzett a beruházások eredményeként. Így az ítéltábla álláspontja szerint a felperes ráutaló magatartással hozzájárult ezen kölcsönök felvételéhez és azoknak az ingatlanban történő felhasználásához.

Az élettársi közös vagyongarant pedig nem csak a vagyongarantéhoz tartozó aktívák, hanem a passzívák is képezik. Erre figyelemmel a felperes is köteles a szerzési arányának megfelelő mértékben az I.r. alperes által az életközösség megszűnése után kizárólagosan fizetett kölcsönök reá eső részének a megfizetésére.

III. Tekéző árukészlete

Az ítéltábla ezen tétel körében (vagyonmérleg 5/c) osztotta a felperes fellebbezési érvelését.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapítható meg - ezt az elsőfokú bíróság is rögzítette - hogy a felperes 2008 évtől 2010. október 15. napjáig az I.r. alperes alkalmazottja volt és e minőségben üzemeltette a tekézőt. Így helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy a 612.000 forint összeg elszámolása munkaügyi perre tartozik, ezért mellőztük az elszámolás köréből.

IV. L pályázat

Az elsőfokú eljárás adatai alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. alperes a pályázat iránti kérelmét még az együttélés ideje alatt nyújtotta be, de a **M V H** 211/2005/124/21/2009.számú - 2010. október 28. napján kelt - határozatában ítélte meg a 11.115.257 forint összegű támogatást (P.20.095/2011/39/A/3.). A támogatás folyósítása nem vitásan 2011. és 2012. év között több részletben történt.

Megállapítható, hogy a támogatás odaítélésére az életközösség megszakadása után - 2010. szeptember 12. - került sor, így ez az összeg közös vagyonnak nem minősül. Az élettársi közös vagyoni vélelem csak az együttélés ideje alatt keletkezett aktívákra és passzívákra vonatkozik. Ami az előfinanszírozás keretében megvalósult, azt a felperes javára az elsőfokú bíróság helyesen számolta el.

V. Az M V A és az R Takarékszövetkezet részére kifizetett összegek:

Az ítéltábla ezen két tétel tekintetében nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését. Mindkét kölcsön felvételére a felperes által sem vitatottan az együttélés ideje alatt került sor és azt a peres felek a vendéglő létesítésére és bővítésére fordították. Így a felperes tulajdoni hányadában benne szerepel az ezen beruházásokkal kapcsolatos gyarapodás. A közös vagyon fogalma közgazdasági és jogi értelemben egyaránt az aktív (pozitív) és a passzív (negatív) vagyoni elemekből áll. Ezért a felperes a szerzéshez való hozzájárulása arányában köteles megfizetni az I.r. alperesnek ezen két kölcsönből az életközösség megszakadása után kizárólag az I.r. alperes által visszafizetett összegeket. Ennek összegszerűségét az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, és azt a felperes sem vitatta.

VI. Özös tulajdon megszüntetése:

Az ítéltábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy az ingatlanok vonatkozásában kizárólag az ő tulajdonjogát kellett volna bejegyezni és a közös tulajdon megszüntetését mellőzni.

Az ítéltábla teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi álláspontjával és az ítélet indokolásában foglaltakkal. A **Település 1i** hrsz-ú **Település 1**, szám alatti lakóház, udvar megjelölésű ingatlan - amely vonatkozásában a II-III.r.

alperesnek haszonélvezeti joga áll fenn - a felperes lakja a házasságból született két kiskorú gyermekkel együtt. A boltot és a vendéglőt is mint egyéni vállalkozó ő üzemelteti. Ezen túlmenően a felperes tulajdoni hányada lényegesen kisebb az I.r. alperesénél és vállalkozói igazolvánnyal sem rendelkezik. Ezért az elsőfokú bíróság a régi Ptk.148.§./2/ bekezdése alapján megalapozottan adta mindhárom ingatlan tekintetében a felperest megillető tulajdoni hányadot az I.r. alperes tulajdonába.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az I.r. alperes teljesítőképessége megállapítható, hiszen a fellebbezési tárgyaláson a 10.sorszámú jegyzőkönyvhöz A/2 alatt becsatolta az R Takarékszövetkezet azon igazolását, hogy „Az ügyfél előminősítése megtörtént és az előminősítés alapján 15.000.000 forint erejéig hitelképes”. Nem vitásan ez az igazolás hiteligérvénynek nem minősül, de ennek ellenére az I.r. alperes teljesítőképessége megállapítható, hiszen a korábban felvett hiteleit már visszafizette a takarékszövetkezet részére.

Az ítélet tábla a szerzési arálynak 10-90 %-ra történő mérséklése, illetve a használati díj mellőzése tekintetében nem osztotta az I.r. alperes csatlakozó fellebbezését.

Az ítélet tábla a felperes szerzési arányának 10 %-ra történő mérséklésére az ítélet indokolás I. pontjában részletesen kifejtett álláspontja alapján nem látott jogi lehetőséget. Az ezzel kapcsolatos döntésének indokait az ítélet tábla már részletesen kifejtette, ezúttal csak utal a részletezett mérlegelésre.

A bolt és az üzlet tekintetében a használati díj fizetés jogalapja fennáll, mivel a felek tevékenységéből származó, vagy attól független közös vagyoni szerzés már nem áll fenn az életközösség megszakadását követően. Az élettársi életközösség alatt szerzett közös tulajdonra ezen időtől kezdődően az 1959.évi IV.tv-nek a közös tulajdonra vonatkozó szabályai az irányadók.

A Ptk.141.§-a alapján a közös tulajdonban álló dolog hasznai a tulajdonostársakat a tulajdoni hányadok arányában illetik meg, és ilyen arányban terhelik őket a dolog fenntartásával járó és a dologgal kapcsolatos egyéb kiadások.

A dolog hasznán azt az - elsősorban vagyoni előnyt értjük - ami a dolog rendeltetésszerű használatával jár, vagy hasznosításából származik. Így a felperest mint tulajdonostársat ezen vagyontárgyaknak a használati díja illeti meg, amely az adott esetben a bérbeadás esetén elérhető vagyoni ellenszolgáltatással azonos. A Pk.8.számú állásfoglalás értelmében a hasznokban való részesedés időszaki, pénzbeli kiegyenlítése fejében a társtulajdonos használati díj fizetésére köteles (BH.2000/448, BH.1999/410).

Az elsőfokú bíróság a beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény alapján helyesen állapította meg, hogy 2010.szeptember 15-től 2016. február 15.napjáig a felperes részére 2.437.500 forint használati díj jár, míg a folyamatos használati díj összege havi 37.500 forint. Az ítélet tábla a használati díjjal kapcsolatos fizetési kötelezettséget 2016.szeptember 15.napjáig lejárttá tette, így a felperest ezen a jogcímen **2.700.000** forint illeti meg.

Az ítélet tábla a tulajdoni hányad felemelése ellenére sem emelte fel a használati díj összegét, mivel ezzel kapcsolatban a felperes fellebbezési igényt nem terjesztett elő.

Az ítéltábla alaposnak ítélte az alperesnek a lakóházas ingatlan tekintetében a gyermekenként 10 %-os mértékű értékcsökkenés elszámolását.

F T igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a P.20.095/2011/115.számú jegyzőkönyv 2.oldalán meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a lakottságra gyermekenként 10 %-ot kell figyelembe venni.

A fentiekén túlmenően az ítéltábla többek között értékelte a családvédelmi szempontokat, a gyermekek számát és korát, a lakás alapterületét, az ingatlan adottságait és használati módját is.

A szakértői szakvéleményben foglaltakat és a fentieket értékelve a lakóházas ingatlannál 20 %-os értékcsökkenést számolt el a két kiskorú gyermek bentlakására figyelemmel.

VII. Az ingatlanokkal kapcsolatos elszámolás:

A perben a peres felek között nem volt vitás, hogy a **Település 1ihrsz-ú lakóházas** ingatlanban a felperes és az I.r. alperes élettársi közös vagyoni beruházás címén 44/100 tulajdoni hányadot szereztek. A 30 %-os szerzési arányt figyelembe véve így a felperes tulajdoni hányada **13/100**.

1./hrsz-ú lakóház

Jelenlegi forgalmi érték	9.070.000 ft
Haszonélvezet értékcsökkentő hatása	- 1.814.000 ft
20 %-os lakottság	- 1.814.000 ft
Nettó érték:	<u>5.442.000 ft</u>

A felperes 13/100 tulajdoni hányadának értéke **707.460 ft**

2./ A **Település 1i ... hrsz-ú** élelmiszerbolt jelenlegi forgalmi értéke: 6.830.000 forint.

A felperes 30 %-os hozzájárulási aránya alapján a tulajdoni hányada: **30/100**.

Ennek jelenlegi értéke: **2.049.000** forint.

3./ A **Település 1ihrsz-ú** vendéglő (75 %-os készütségi fok) jelenlegi forgalmi értéke 24.560.000 forint.

A felperes 30 %-os hozzájárulási aránya alapján a tulajdoni hányada: **30/100**.

Ennek jelenlegi értéke: **7.368.000** forint.

VIII. Felek közötti elszámolás a következő:

I./ Ingatlanokból a felperesnek jár

1./hrsz-ú lakóház	707.460 ft
2./hrsz-ú élelmiszerbolt	+ 2.049.000 ft
3./hrsz-ú vendéglő	+ 7.368.000 ft
Összesen	<u>10.124.460 ft</u>

II./ Ingóságok

Ingóságokból a felperes jutója:	4.902.300 ft
Felperes természetben kapott:	- <u>622.000 ft</u>

Felperesnek jár: 4.280.300 ft

Így ingatlanból és ingóságokból a felperest megilleti:

ingatlanokból	10.124.460 ft
ingóságokból	+ 4.280.300 ft
összesen	<u>14.404.800 ft</u>

III./Felperest terhelő kötelezettségek:

1./ hátralékos gyermektartásdíj:	1.394.000 ft
2./ közös vagyont terhelő adósságok 30 %-a	+ 4.247.600 ft
Összesen	<u>5.641.600 ft</u>

Felperesnek jár:	14.404.800 ft
Felperest terhelő kötelezettségek (III/1-2)	- 5.641.600 ft
Összesen	<u>8.763.200 ft</u>

Ezen túlmenően a felperest megilleti a VI.pontban lejárttá tett összesen **2.700.000** forint összegű használati díj.

Az ítéltábla a II-III. és V.r. alpereseket a közös tulajdon megszüntetésének a tűrésére kötelezte, mivel erről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A fellebbezési eljárásban a felperes túlnyomó részt pervesztes lett (76 %), ezért az ítéltábla a Pp.81.§./1/ bekezdése értelmében őt kötelezte az I.r.alperes felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére.

Az ítéltábla a Pp.81.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 15.§./1/ bekezdése alapján kötelezte a túlnyomórészt pervesztes (76 %) felperest a rendelkező részben meghatározott összegű feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Az I.r. alperes ugyanezen jogszabályi rendelkezések értelmében köteles megfizetni a pervesztessége arányának megfelelő összegű csatlakozó fellebbezési és fellebbezési eljárási illetéket.

..., 2016.évi szeptember hó 29.napján

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó